

Entrevista a Rossend Casanova

Comissari del projecte de museïtzació del [pis-museu de la Casa Bloc](#) i responsable de la [col·lecció Disseny de Producte](#) del Museu del Disseny

Museu del Disseny
de Barcelona

«La Casa Bloc havia de servir per corregir la injustícia social dels anys trenta»

Entre els anys 2010 i 2011 es va treballar en la recuperació del pis-museu de la Casa Bloc, que s'inaugurà el 2012. Quin ha estat el resultat després de cinc anys obert al públic?

Molt satisfactori. La feina conjunta entre l'INCASÒL (el propietari) i l'ICUB, a través del Museu, ens ha permès acostar als ciutadans la gran innovació que va suposar, en l'arquitectura i la societat dels anys trenta, aquest edifici que, encara avui, és un paradigma de l'habitatge social.

Quins reptes va suposar recuperar aquest espai patrimonial de Barcelona i del barri de Sant Andreu?

Com que el propòsit era restituir l'interior de l'Habitatge 1/11 tal com els seus autors el van deixar, el principal obstacle va ser trobar aquells elements desapareguts i que, felïçment, vam aconseguir. Va ser un procés intens que va comptar amb la complicitat dels veïns i l'ajuda de diversos assessors.

L'arquitectura racionalista catalana s'inspirava en l'europea. Us vàreu inspirar també en altres models de cases museïtzades?

Vam tenir contactes amb diferents espais museïtzats d'arquitectura racionalista per compartir experiències i problemàtiques, però l'equip del Museu ja partia del coneixement propi, perquè temps enrere s'havien obert al públic els Dormitoris Reials al Palau de Pedralbes.

La Casa Bloc va veure la llum als anys trenta del segle passat. En quin context ho va fer?

En un moment molt creatiu, en el marc de la Segona República Espanyola. Però també de gran penúria social, amb molta població que, desitjosa d'un futur millor, havia arribat a la ciutat i havia creat bosses de misèria a la perifèria, allà on hi havia les fàbriques, i s'hi havia assentat de manera precària i insalubre. La Casa Bloc, promoguda pel govern de la Generalitat de Catalunya, havia de servir per corregir aquesta injustícia social.

Les característiques de la Casa Bloc, tenen motius per envejar els pisos de la Barcelona actual?

És més aviat al revés. Els pisos moderns de la Barcelona d'avui parteixen d'aquell racionalisme, que evitava espais innecessaris, apostava per l'entrada de llum natural, defensava la bona ventilació, etc. Malauradament, l'especulació ha fet que avui es construeixin pisos amb estances obagues i de mides reduïdes: a la Casa Bloc, el pis més petit té 60 metres quadrats i el més gran, 90.

La Casa està adherida a la xarxa internacional Iconic Houses. A part de la Casa Bloc, quin creu que és l'edifici més emblemàtic de la història de l'arquitectura?

Sens dubte un d'Antoni Gaudí, un arquitecte avançat al seu temps i admirat per racionalistes com Le Corbusier. Si parlem d'habitatges, la Pedrera pot ser un bon exemple, si parlem d'edificis en general, el Temple Expiatori de la Sagrada Família.